

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
III NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU 03.03.2024 - NUMER 9/2024(1203)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

W relacji św. Jana działalność Jezusa wyznaczają święta żydowskie. Tutaj wydarzenia są ściśle związane z Paschą. W tym kontekście „oczyszczenie świątyni” ma głębsze znaczenie niż w ewangeliami synoptycznych: Jezus ukazuje nie tylko to, że jest Mesjaszem, lecz także to, że jest nową i ostateczną świątynią Boga wśród ludzi. Porównując świątynie jerozolimską do własnego ciała, objawia najgłębszą prawdę o sobie samym – wcielenie. Słowa Jezusa nie wyrażają lekceważenia świątyni. Znakiem, o którym Jezus mówi, jest Jego zmartwychwstanie trzeciego dnia. Aby ukazać wielkość tego cudu, Jezus ucieka się do języka metaforycznego, jakby mówił: „Czy widzicie tę świątynię? Wyobraźcie więc ją sobie zniszczoną. Czy nie byłoby cudem odbudowanie jej w ciągu trzech dni? Ja dokonam tego znaku. Bo wy zniszczycie mohe ciało, które jest prawdziwą świątynią, a ja wskreszę je trzeciego dnia”. Fakt, że Jezus jest świątynią Boga, pozostał wówczas dla wszystkich ukryty. Żydzi i uczniowie myśleli, że Pan mówi o ponownym zbudowaniu świątyni, którą Herod Wielki rozpoczął budować około 19-20r. przed Chr. Dopiero później uczniowie zrozumieją prawdziwy sens słów Jezusa.

Cud eucharystyczny w Sokółce

Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: „Gorliwość o dom Twój pożera Mnie”. W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego: „Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?” Jezus dał im taką odpowiedź: „Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo”. Powiedzieli do Niego Żydzi: „Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech dni?” On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy więc zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus. Kiedy zaś przebywał w Jerozolimie w czasie Paschy, w dniu świątecznym, wielu uwierzyło w imię Jego, widząc znaki, które czynił. Jezus natomiast nie zwierzał się im, bo dobrze wszystkich znał i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku. Sam bowiem wiedział, co się kryje w człowieku.

EWANGELIA J 2,13-25

Słowa Ewangelii według św. Jana

Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus udał się do Jerozolimy. W świątyni napotkał tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie oraz siedzących za stołami bankierów. Wówczas sporządziwszy sobie bicz ze sznurków, powyrzucił wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porzucił monety bankierów, a stoły powyrzucił. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: „Weźcie to stąd, a nie róbcie z domu Ojca mego targowiska”.

KOŚCIOŁY WIELKOPOLSKI KOŚCIÓŁ P.W. ŚW. JAKUBA APOSTOŁA W BŁĄŻEJEWIE K. DOLSKA

Błazejewo jest wsią położoną w gminie Dolsk, 12 km na południowy – wschód od Śremu. Pierwsze wzmianki pojawiają się w 1391 r. kiedy to właścicielem majątku był Dzierśław z Błazejewa. W pierwszej połowie XV w. wieś należała do rodziny Błazejewskich, następnie do Jana z Chojna, którego dziedzice – Andrzej i Piotr używali nazwiska Błazejewscy. W 1673 roku wieś kupił szlachcic wielkopolski Adam Konarzewski. Zdarzenie to dało początek powstania Błazejewskiej parafii. Obecnie miejscowość ta słynie z najmniejszego w Wielkopolsce kościoła drewnianego powstałego na przełomie XVII wieku

Zarys historii parafii

Wykupiony majątek Adam Konarzewski przekazał fundacji na Świętej Górze w Gostyniu przy Kongregacji Oratorium św. Filipa Neri. Tereny majątku porastały wtedy lasy, z których pozyskiwano drewno pod budowę klasztoru na Świętej Górze. W czasie wyrębu drzewa dla budowanej bazyliki ksiądz Stanisław Grudowicz, założyciel Kongregacji na Świętej Górze, ufundował dla pracujących drwali przy wyrębie lasu kościół. Niewielka barokowa świątynia powstała w miejscu cieszącym się od dawna niezwykłą sławą. Według legendy notowanej w kronice klasztornej widywano tu dziwne światła i postaci w bieli. Z położonym w okolicy Błazejewa jeziorkiem Nowiec związana jest również legenda o tym, że na jego brzegu odpoczywał podczas swej misyjnej podróży św. Jakub Apostoł. Świątynia została wzniesiona w latach 1675-1676. W 1778 roku rozbudowano i oszalowano kaplicę. Z inicjatywy Kongregacji w 1872 r. dokonano prac restauracyjnych we wnętrzu kościoła. W czasie kasaty klasztoru w 1876 roku kościół został zdewastowany. W tych latach kościołem opiekował się proboszcz z Dolska. Wieś natomiast stała się własnością rodziny Mycielskich. W 1919 roku majątek powrócił do filipinów i był ich własnością aż do wybuchu II Wojny Światowej. Po wojnie kościół został wyremontowany wg projektu architekta Franciszka Morawskiego. W 1973 r. utworzono Ośrodek Duszpasterski, a następnie zbudowano dom katechetyczny. W 1983 r. udzielono pozwolenia na założenie cmentarza przy kościele. Do tego czasu zmarli chowani byli na cmentarzu parafialnym w Dolsku.

Budowa i wyposażenie

Kościół jest drewniany, jednonawowy o konstrukcji zrębowej. Orientowany, zbudowany z drewna sosno-

wego na planie krzyża łacińskiego w stylu barokowym. Charakteryzuje go wyposażenie o cechach ludowych. Ołtarz główny, późnorenesansowy z przełomu XVI i XVII w., pochodzi ze starego kościoła na Świętej Górze, w nim znajduje

MYŚL TYGODNIA

Życie to spełnienie marzeń młodości.

*Młodzi, niech każdy z was ma swoje marzenie,
które obróci w fascynującą rzeczywistość.*

Św. Jan XXIII

się obraz Matki Boskiej z Dzieciątkiem Świętogórska Róża Duchowna, który jest kopią obrazu z sanktuarium na Świętej Górze. Ołtarze w kaplicach pochodzą z 4. ćw. XVII wieku. W lewym znajduje się nowa kopia obrazu Matki Boskiej Gostyńskiej w renesansowej ramie, w prawym - obraz św. Józefa z XVII wieku. Na ścianach kościoła umieszczono czternaście stacji Drogi Krzyżowej namalowane na szkle, wykonane współcześnie i fundowane na jubileusz 300-lecia poświęcenia kaplicy. Ściany i strop dekoruje polichromia malowana przez Annę i Zofię Pawłowskie z Tarnowa. Wokół kościoła usytuowane są drewniane rzeźby Czesława Ptaka z Siedmiorogowa i Benedykta Włodarczaka z Małowa przedstawiające Matkę Boską, Dzieciątko Jezus, św. Filipa Neri, św. Judę Tadeusza, św. Jakuba Aposto-

ła, św. Franciszka z Asyżu, bł. Marię Karłowską i bł. Edmunda Bojanowskiego.

Obecna działalność parafii

Obecnie świątynia w Błażewie jest kościołem filialnym. Na terenie parafii działa dom rekolekcyjny dysponujący 30 miejscami noclegowymi. Zachęcam do odwiedzenia kościoła w Błażewie i udziału w mszy świętej. Msze święte w niedziele i święta odbywają się o godz. 8:00 i 11:00, natomiast w dni powszednie o godz. 18:00. Zapraszam również do udziału w odpuszcie św. Jakuba Apostoła, który jest przeżywany zawsze w ostatnią niedzielę lipca.

Antoni Kaczmarek

KOBIETA W PIŚMIE ŚWIĘTYM

Charakter cnotliwej kobiety z Księgi Przysłów

Ostatnie wersety Księgi Przysłów wysławiają charakter kobiety, która nie ma imienia, lecz którą można zaliczyć do wielkich Bożych kobiet, jakie istniały i nadal istnieją w naszych czasach. Kobieta ta wykazuje się cnotą, troszcząc się o rodzinę, męża, dzieci. Poświęca się pracy w sposób uczciwy i pełen oddania. Jest przykładem dla swoich najbliższych. Przeżywa swoje życie w sposób mądry. Tekst ten to streszczenie cnót Bożych kobiet, to podkreślenie ich ważności.

Mądrość Miriam w przewycięzaniu kryzysów

Faraon postanowił, że każdy Egipcjanin winien zabijać wszystkich nowonarodzonych chłopców – Hebrajczyków (Wj 1,22). Ten rozkaz narażał na śmiertelne niebezpieczeństwo Mojżesza, który był wówczas jeszcze malutkim dzieckiem. Strategia matki Mojżesza i jego siostry Miriam uratowała mu jednak życie. Chociaż nie było łatwo. Miriam wykazała się wielką mądrością. Obserwowała chłopca, którego matka pozostawiła na brzegu rzeki w skrzynce. Udało jej się przekonać córkę faraona, aby na jakiś czas oddała znalezione niemowlę pod opiekę jego własnej matce (Wj 2,7). Dziewczyna uratowała życie Mojżesza dzięki mądrym sposobowi radzenia sobie z niekorzystnymi sytuacjami.

Boża bojaźń nierządnic Rachab

Biblia mówi o Rachab jako o nierządniczy. Nie ukrywa tego faktu. Jednak nie zataja również przemiany, jaka zaszła w sercu kobiety. W rozmowie z wywiadowcami izraelskimi, którym udzieliła schronienia w swoim domu, ukazuje nam wielką bojaźń Boga: „Na wieść o tym zatrwożyło się serce nasze i zabrakło nam odwagi wobec was, ponieważ Pan,

Patrzac na Pismo Święte w sposób stereotypowy, może nam się wydawać, że niewiele jest kobiet w Biblii. Jednak, jeśli porównamy Biblię z inną literaturą analogicznego okresu na Bliskim Wschodzie, to prawda okazuje się całkiem inna. W Biblii mamy dokładnie 205 kobiet, które znamy z imienia, a w sumie ponad 800 bohaterek (także tych bezimiennych). Nie zawsze odgrywają one główną rolę, często są bohaterkami drugoplanowymi. Znamy jednak także z kart Pisma Świętego kobiety, pełniące role ważne, nawet przywódcze, jak Debora, która jest sędzią, czyli lokalnym przywódcą obok 11 innych sędziów-mężczyzn, wyliczonych w Księdze Sędziów. Kobiety z Biblii mają różne historie. Są wojownicze, są bohaterkami, są też bardzo skromne. Są takie, które mogą być dla nas wzorem modlitwy, ale bywają też niekonwencjonalne...

Nie są to kobiety słabe. Ich rola i godność w świecie żydowskim jest szczególna – przez kobietę przekazuje się przecież przynależność do Narodu Wybranego. W Biblii znajdziemy wiele kobiet, które nas fascynują. Możemy je naśladować także dzisiaj. Oto kilka z nich.

Pokora Maryi, Matki Pana Jezusa

Maryja została wybrana spośród wielu dziewcząt na Matkę Zbawiciela. Ten fakt mógł zrodzić w Jej sercu dumę czy pewnego rodzaju pychę. Jednak Ona zachowała się inaczej. Wypowiedziała słowa, które każdy z nas winien codziennie powtarzać Bogu: „Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy. Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej. Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia...” (Łk 1,46-48). Pokora Maryi, która składa w ręce Boga swoje życie i oddaje się w służbę Panu w Jego wielkiej misji, fascynuje i zachęca do naśladowania.

W niedziele Wielkiego Postu w godzinach od 9.00 do 13.00 i przed Górkami Żalami rozprowadzamy paschaliki wielkanocne w cenie 14 zł.

Od jutra do środy włącznie w godzinach popołudniowych rekolekcje wielkopostne dla Szkoły Podstawowej nr 70. Plan rekolekcji podano dzieciom i młodzieży w szkole.

W poniedziałek o godz. 18.30 w kościele katecheza dla rodziców i chrześniaków, którzy pragną ochrzcić swoje dzieci w marcu.

We wtorek o godz. 18.30 w Sali Domu parafialnego spotkanie dla wszystkich, którzy chcą się zaangażować w przygotowanie Triduum Paschalnego.

W czwartek o godz. 18.30 spotkanie formacyjne szafarzy.

W piątek o godz. 19.00 / po Drodze Krzyżowej / zapraszamy na spotkanie Duszpasterstwa Młodzieży w Sali Domu Parafialnego.

Przypominamy o Nieustającym Różańcu z 7 na 8 dnia każdego miesiąca.

Droga Krzyżowa w naszym kościele w piątek z udziałem dzieci o godz. 17.30, dla wszystkich o godz. 18.30 w najbliższy piątek rozważania poprowadzi Wspólnota Żywego Różańca.

We wszystkie niedziele Wielkiego Postu Koronka do Miłosierdzia Bożego o godz. 17.00. Górkie Żale o godz. 17.15 – natomiast po Górkich Żalach krótka bez kazania Msza św.

Przy wejściu do kościoła można zabierać koperty na **Daninę Diecezjalną**. Składamy ją do skarbon.

Biuro parafialne w tym tygodniu czynne według ustalonych dni i godzin.

a przeciw niegodziwości i zasadzkom złego ducha
bądź naszą obroną.

Oby go Bóg pogromić raczył, pokornie o to prosimy,
a Ty, Wodzu niebieskich zastępów,
szatana i inne duchy złe,
które na zgubę dusz ludzkich po tym świecie krążą,
mocą Bożą strąć do piekła. Amen.

Bóg wasz, jest Bogiem wysoko na niebie i nisko na ziemi” (Joz 1,11). Zważywszy na to, iż Rachab żyła pośród ludu pogan, jej wyznanie ujawnia wielkość jej bojaźni. Jej postawa w oczach Boga była tak wielką, iż Rachab należy do genealogii Jezusa Chrystusa (Mt 1,5).

Wytrwała modlitwa Anny

Anna nie miała łatwego życia. Jej mąż Elkana skorzystał z prawa, jakie dawała mu tradycja – do posiadania dwóch synów (por. 1 Sm 1,2). Anna doświadczała poniżania ze strony drugiej żony własnego męża i z tego powodu nosiła w sercu ogromny smutek (por. 1 Sm 1,6). Jednak nie poddała się rozpaczy, nie zlorzeczyła. Przeciwnie, wytrwale się modliła, bo chciała czas pragnęła syna. W końcu stało się to, na co czekała całe życie. „Anna poczęła i po upływie dni urodziła syna i nazwała go imieniem Samuel, ponieważ [powiedziała]: Uprosiłam go u Pana” (1 Sm 1,20).

Odwaga Marii Magdaleny do pokonania własnej przeszłości

Biblia mówi, że Maria Magdalena była opętana. Jezus wyzwolił z niej siedem złych duchów (Łk 8,2). Nie dysponujemy wieloma informacjami na temat przeszłości tej kobiety, ale pewnością nie było to życie, które by wychwalało Boga. Jednak Maria Magdalena miała odwagę, by pokonać własną słabość i stać się wspaniałą służebnicą Jezusa Chrystusa. Zawsze jest wspominana jako towarzysząca Jego uczniom i była pierwszą, która dowiedziała się i uwierzyła w zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa (Mt. 28,1). To kobieta, w której zaszła niewykłama przemiana, najprawdziwszy dowód na to, czego może dokonać Bóg w życiu każdego człowieka.

Misjonarska gorliwość Samarytanki

Samarytanka, jak wszyscy wiemy, doświadczyła wspaniałego spotkania z Jezusem przy studni, z której czerpała wodę (J 4,9). Jezus ukazuje błędy, jakie popełniła w swojej przeszłości i w obecnym życiu, i kieruje do niej słowa z wielką mocą, które wstrząsają sercem kobiety. Rezultat? Sercem kobiety zafundowała misjonarska gorliwość – rozgłosiła słowa Jezusa Jego uczniom, który dotąd Go nie znał: Kobieta zaś zostawiła swój łóżko i odeszła do miasta. I mówiła tam ludziom: „Pójdźcie, zobaczcie człowieka, który mi powiedział wszystko, co uczyniłam: Czyż On nie jest Mesjaszem?”. Wyszli z miasta i szli do Niego. (J 4, 28-30)

Wiara kobiet opisana w Biblii jest zadziwiająca. Wiele z nich wykazywało odwagę, determinację i zaufanie w Boga. Wszystkie te cechy sprawiają, że kobiety z Biblii są niezwykłymi i inspirującymi postaciami, które warto brać za wzór.

Edyta Tuczyńska

Źródła: www.stacja7.pl, www.aleteia.org